

İman ve dua (Matta 26:36-46)

Tanrı duayı işitir. Tanrı Oğlu'nu dünyaya gönderdiği zaman da O'nun duasını her zaman işitti. İsa bu dünyada yaşadığı sürece hem insan olarak yaşamalıydı, hemde yaratılıştan beri hiç olmamış muhteşem bir görevi yerine getirmeliydi. Ve hepsini tamamladı. Bugün bizim de bu dünyada yerine getirmemiz gereken görevlerimiz vardır. Ama Rab'bin yaşamı ve bizim yaşamımız arasında büyük bir fark vardır. Nedir bu? Tanrı'dan yardım almasını sağlayan duanın gücüdür.

Cennete gidene kadar bu dünyadaki ruhsal savaşımızda en gereken şey duadır. İsa'ya inanmak demek Tanrı'ya dua etmeye başlamak demektir. Dua ruhsal ve bedensel olarak bizi faydanlandırmak için Tanrı'nın sağladığı lütuftür, bizi Tanrı'yla bağlayan tek yoldur. İmanı olsada kullanmazsa günlük yaşamında imanını kullanamaz. Dua etmemek sanki düşmanlar tarafından kuşatılarak şiddetli bir saldırıya uğrayan bir ordunun ordu karargâhıyla iletişim kesilip yiyecek ve silahları alamamasına benzer. Tanrı insanın kendi gücüyle yapamadığı şeyler için dua ederek Tanrı'dan yardım alabilmesini sağladı.

Bizim yaşadığımız bu dünyada ruhsal düşmanlar vardır. Biz zayıfız, kendi kendimizi koruyamayız. Ama Tanrı bize zafer kazandıracağını söyledi. Çünkü biz dua edebiliriz.

Sürekli dua etmek çok önemlidir. Kral Asa Yahuda krallığının Tanrı'dan yardım edilmesi için çabaladı ve bayağı başardı. Kuşlular milyonlarca askerle geldiklerinde Yahuda krallığının askeri yarısına kadar bile olmadı. O zaman kral Asa Tanrı'dan yardım istedi ve sonuç olarak savaşta zafer kazandı. Bundan sonra da birçok kez savaşta zafer kazanmış olan kral Asa halkın sadece Tanrı'ya dayanmasını sağladı. Hatta kim olursa olsun Tanrı'ya yönelmezse öldürülecek diye Tanrı'nın önünde ant içmesini sağladı (2.Tarihler 15:13-15). Ve böylece Yahuda krallığı uzun zamandır esenlikteydi. Ama Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz altıncı yılında birdenbire İsrail Yahuda'yı tehdit etti. O zaman Asa Tanrı'ya değil kral Aram'a dayandı. Peygamber çok şaşırıp onu azarlayınca o peygamberi hapsetti. Üç yıl sonra kral Asa hastalandı. O zaman da Asa Tanrı'dan yardım istemedi doktora gitti, sonuçta iki yıl sonra öldü. Bir gün Tanrı'nın ilgisini çekmiş olan kral Asa böylece duasız yaşayarak Tanrı'nın ilgisinden uzaklaştı.

Tanrı sürekli dua etmeyen insana ilgi göstermeyecektir. Dua Tanrı'nın ilgisini çekerek O'nun bize lütfetmesini sağlar, O'nun bize yardım etmesini sağlar. Bizim kendi doğruluğumuz her ne kadar büyük olsada, bizde olan ruhsal bilgiler ne kadar çok olsada, bizim karşılaştığımız tehlike ne kadar büyük olsada normal günlerde Tanrı'yla ilişkimiz yoksa Tanrı'dan yardım alamayız. Biz sürekli dua

etmeliyiz.

Dua derken yüreğinde olanları Tanrı'ya iletmesidir. 'Biz tehlikeli durumda yüreğimizde Tanrı'dan yardım istersek Tanrı otomatik olarak bize yardım eder' diye düşünmemeliyiz. Tanrı'dan yardım almak için mutlaka Tanrı'nın önünde kendi yüreğindeki kileri açığa çıkarmalıdır. Biz her ne kadar istekli olsakta, durumumuz her ne kadar acil olsada, Tanrı merhametli olduğunu biz bilsek, istediğimiz şeyleri Tanrı'ya somut bir şekilde söylemeliyiz. Yoksa Tanrı bize karışmayacaktır (Yakup 4:2-3).

Bu prensip Tanrı'nın Oğlu'na bile aynı şekilde uygulandı. O Tanrı'daydı, Tanrı O'ndaydı. Ama O yeryüzünde olduğu sürece Tanrı'nın önünde yüreğindeki kaygıları somut bir şekilde anlatmalıydı. İki bin yıl önce Getsemani'deki olay bu gerçeği iyice gösterir. Yüreğinde sadece Tanrı'ya güvenmek ve ağzını açıp yüreğinde olanları Tanrı'ya söylemek çok farklıdır.

Mesih inanlısı eğer sağlıklı bir şekilde dua yaşamını sürdürmezse zaferli olamaz. Bunu bilerek dua etmemek Tanrı'nın bakış açısında gururluktur. Biz her durumda Tanrı'dan yardım istemeliyiz. Önce Tanrı'dan yardım istemeden hiçbir işe başlamamaya karar vermeliyiz. Dua ettiyse Tanrı'ya teslim ettiği için hemen cevap gelmesede Tanrı mutlaka cevap vereceğine inanmalıdır. Sonucu ne olursa olsun Tanrı idare edeceğine inanarak kaygılanmamalıdır.

Ayartılmamak için dua etmelidir. Hananya ve Şafira, Yahuda İskariot ve Petrus'un hikâyesinden biz anlayabiliriz ki onların doğru söyledikleri aksine kendi canına çok derin yara verdi. İsa Getsemani'de önemli bir konu için dua ederken de öğrencilerin duasına ilgi gösterdi. Çünkü uyanık durup dua etmezse her an ayartılabileceğini biliyordu (Matta 26:41).

Rab bize 'Ne yiyeceğiz?' 'Ne içeceğiz?' ya da 'Ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmadan öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gitmeli olduğumuzu söyledi (Matta 6:31-33). Bu söz insanın özelliğine aykırıdır. Geçinmek bile zorken öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gitmek kolay bir şey değildir. Ama Rab buyurduğu gibi Tanrı'nın isteğine öncelik vererek yaşarsak bir an kendimiz Tanrı'nın isteğini yerine getiren olduğumuzu keşifedeceğiz, Tanrı bedenimizin ihtiyaçlarını da sağlayacaktır.

Biri olgun bir Mesih inanlısıysa kilisenin tamamlaması gereken harika ve ruhsal işler için gayretle dua etmelidir. Rab'den örnek almalıdır. Kendi işimiz engellenebilir ama Tanrı'nın işi başarılı olmalıdır. Bugün biz İblis'in elinden özgür kılınıp cennete gideceğimize inanarak şükran ve sevinçle, görkemli geleceği hazırlayabiliriz. Çünkü Rab yeryüzündeyken kendi isteğinden vazgeçti, Tanrı'nın isteğine öncelik verdi.

Kutsal Ruh içimize gelip bizim için gayretle dua ederken biz de dua etmeliyiz.

Ruh'un etkilemesine dayanarak Ruh'un yönetiminde güçlü bir Şekilde dua etmeliyiz. O zaman melekler duamızı alıp Tanrı'ya iletecektir (Vahiy 8:3). Biz Rab gibi Tanrı'dan yardım alarak yaŐamalıyız, duanın gücüyle yaŐamalıyız. Rab bizim daha büyük iŐleri da yapacağımızı söyledi (Yuhanna 14:12). Bu söz dua ederek Tanrı'dan yardım isteyenler için mutlaka gerçekleŐecektir.

20141012 SHK